

United Nations
Educational, Scientific and
Cultural Organization

کمیسیون ملی
یونسکو - ایران

Iranian National
Commission for
UNESCO

University of Tehran

وزارت ورزش و جوانان

منشور تربیت بدنی و ورزش یونسکو ۲۰۱۵

مقدمه

۱. یادآور می‌شویم که در منشور سازمان ملل، افراد پیمان خود در زمینه حقوق بشر بنیادین و شان و ارزش انسان اعلام کردند و اراده خود را در ترویج روند اجتماعی و استانداردهای زندگی بهتر اظهار کردند؛
۲. براساس بیانیه‌ی جهانی از حقوق بشر، همه حق برخورداری از همه‌ی حقوق و آزادی‌های تعیین شده را بدون تبعیض دارند، این حقوق شامل نژاد، رنگ، جنسیت، زبان، مذهب، نظرات سیاسی و عقاید دیگر، ملیت و یا اصالت اجتماعی، دارایی، تولد و یا موقعیت‌های دیگر می‌شود؛
۳. اعتقاد داریم که شرایط اجرای حقوق بشر و ایمنی و آزادی همه باید وجود داشته باشد تا قابلیت‌های مربوط به شرایط جسمانی، روانی و سلامت اجتماعی افراد حفظ شود؛
۴. تاکید می‌شود که منابع، قدرت و مسئولیت آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و ورزش باید بدون هیچ تبعیضی در جنسیت، سن، معلولیت و یا مبنای دیگر تخصیص داده شود تا فرد قادر به غلبه بر محرومیت ایجاد شده توسط گروه‌های آسیب‌پذیر و یا محروم باشد؛
۵. تأیید می‌کنیم که تنوع فرهنگی در آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و اشکال ورزشی بخشی از میراث ناملموس بشریت هستند و شامل بازیهای جسمانی، سرگرمی، رقص، ورزشهای سازمان‌یافته، فصلی، رقابتی، سنتی و بومی و بازیها می‌شوند؛
۶. معلوم است که آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و ورزش می‌تواند منافع اجتماعی و فردی متنوعی مانند سلامت، رشد اقتصادی و اجتماعی، توانمندسازی جوانان، مصالحه و صلح را داشته باشد؛
۷. تاکید می‌کنیم که تدارک آموزش جسمانی دارای کیفیت، فعالیت جسمانی و ورزش برای تشخیص پتانسیل کامل فرد در ترویج ارزشهایی مانند بازیهای

- دوستانه، برابری، صداقت، برتری، تعهد، رشادت، کار گروهی، احترام به قوانین و مقررات، احترام به خود و دیگران، روح جمعی و لذت و تفریح لازم است؛
۸. تاکید می شود که برای رسیدن به کیفیت آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و ورزش، همه ی کارکنان، متخصصان و داوطلبان باید به آموزش، نظارت و مشاوره مناسب دسترسی داشته باشند؛
۹. تاکید می شود که تجربه بازیهای اولیه با والدین و پرستاران و مشارکت در آموزش جسمانی کیفی، نقاط ورودی ضروری برای یادگیری مهارتها برای کودکان، فراگیری رفتارها، ارزش، دانش، درک و لذت لازم برای مشارکت در طول حیات در فعالیت جسمانی، ورزش و در جامعه هستند،
۱۰. تاکید می شود که آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و ورزش باید در جستجوی ترویج روابط قوی تری در میان افراد، انسجامها، احترام برابر و درک و احترام به یکپارچگی و مقام هر انسانی باشد؛
۱۱. اصرار می شود که اقدام هماهنگ در میان ذی نفعان در همه ی سطوح، پیش نیازی برای محافظت از یکپارچگی و منافع بالقوه ی آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و ورزش در برابر تبعیض، نژادپرستی، همجنسگراهراسی، درگیری، اعتیاد، دوپینگ، دستکاری، تمرین بیش از حد کودکان، بهره برداری جنسی، قاچاق و خشونت است؛
۱۲. آگاه باشید که آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و ورزش را می توان با اعمال مسئولیت آنها در محیط طبیعی غنی ساخت و این امر احترام به منابع سیاره زمین و توجه به حفظ و استفاده از این منابع را برای مصالح بیشتر انسان القاء می کند؛
۱۳. اعلام می کند که منشور بین المللی که آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و ورزش را در خدمت توسعه بشری قرار داده است، همه بویژه دولتها، سازمانهای بین دولتها، سازمانهای ورزشی، نهادهای غیر دولتی، جامعه تجاری، رسانه، تعلیم دهندگان، متخصصین ورزشی و داوطلبان، مشارکت کنندگان و کارکنانها، داوران، خانواده ها را ملزم می کند تا به این منشور متعهد باشند و آن را منتشر کنند تا اصول مبدل به حقیقتی برای همه ی انسان ها شود؛
- ماده ۱- اجرای آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و ورزش حق اساسی برای همه است.

- ۱,۱. هر انسانی حق اولیه در آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و ورزش دارد و نباید براساس نژاد، جنسیت، تمایلات جنسی، زبان، مذهب، موقعیت و نظرات سیاسی، منشا ملی و یا اجتماعی، دارایی یا هر مبنای دیگری مورد تبعیض قرار گیرد؛
- ۱,۲. آزادی در توسعه و پرورش سلامت اجتماعی، روانی و جسمانی و توانایی هایی که از این فعالیت ها منشا می گیرند باید توسط نهادهای دولتی، ورزشی و آموزشی حمایت شوند؛
- ۱,۳. فرصتهای فراگیر، مناسب و ایمن مشارکت در فعالیت جسمانی، آموزش جسمانی و ورزش باید برای همه ی انسانها، بویژه کودکان و سنین پیش از دبستان، زنان و دختران و افراد مسن، معلولیت و افراد بومی در دسترس باشند؛
- ۱,۴. فرصت برابر برای مشارکت در همه سطوح نظارتی و تصمیم گیری در آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و ورزش و با هدف شادی و ترویج سلامت، حق هر دختر و زنی است و باید فعالانه تقویت شود؛
- ۱,۵. تنوع آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و ورزش، ویژگی ابتدایی از ارزش آنها است. بازیهای سنتی و بومی، رقص ها و ورزشها هم در اشکال مدرن و نوظهر خود، بیانگر میراث فرهنگی غنی جهان هستند و باید محافظت و ترویج شوند؛
- ۱,۶. هر انسانی باید فرصت رسیدن به سطح رشد را با آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و ورزش متناسب با توانایی ها و علاقه خود داشته باشد؛
- ۱,۷. هر سیستم آموزشی باید جایگاه بایسته ای را به آموزش جسمانی تخصیص دهد و به فعالیت جسمانی و ورزش اهمیت دهد تا پیوندهای متعادل و تقویت شده را در میان فعالیت های جسمانی و اجزاء دیگر آموزش برقرار سازد. باید اطمینان حاصل شود که کیفیت و دسته های آموزش جسمانی لحاظ شده اند و مبنای روزانه ای دارند و بخش الزامی از آموزش اولیه و ثانویه هستند و ورزش و فعالیت جسمانی در مدرسه و همه ی نهادهای آموزشی دیگر، نقش اصلی را در روال روزمره کودکان و جوانان ایفا می کند؛
۲. ماده ۲- آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و ورزش می داند دامنه وسیعی از منافع را برای افراد، جوامع و کل جامعه داشته باشد

- ۲,۱. آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و ورزش در صورت سازماندهی، آموزش، تامین و تمرین مناسب می توانند مشارکتهای مجزایی در راستای دامنه وسیعی از منافع برای افراد، خانواده ها و جامعه داشته باشند؛
- ۲,۲. آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و ورزش می توانند نقش بالقوه ای در توسعه سواد جسمانی مشارکت کنندگان، سلامت آنها، توانایی شان و تقویت انعطاف پذیری و هماهنگی و تعادل و کنترل داشته باشند. توانایی شنا کردن یک مهارت حیاتی برای هر انسانی است که در خطر غرق شدن است؛
- ۲,۳. آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و ورزش می توانند سلامت ذهنی، سلامت روانی و توانایی را با ایجاد اعتماد در بدن، اعتماد به نفس، خود کفایتی و کاهش استرس، خشم و افسردگی و افزایش فعالیت کارکرد شناختی و با توسعه دامنه وسیعی از مهارتها و ویژگی ها مانند هماهنگی، ارتباط، رهبری، قانونمندی و کار تیمی ارتقاء دهند و منجر به دستیابی به اصل 196 EX/9 و مشارکت و فراگیری در ابعاد دیگری از زندگی شوند؛
- ۲,۴. آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و ورزش می توانند از سلامت اجتماعی و توانایی استقرار و تقویت پیوندهای جامعه، و روابط با خانواده، دوستان و همسالان پشتیبانی کنند و حس تعلق و پذیرش، توسعه برخوردهای اجتماعی و رفتارها را ایجاد کنند و افراد را با زمینه های فرهنگی، نژادی و اجتماعی و اقتصادی مختلف در کنار هم قرار دهد تا به علایق و خواسته ها و اهداف مشترک برسند؛
- ۲,۵. آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و ورزش می توانند در پیشگیری و توانبخشی کسانی که در خطر اعتیاد، الکل و سوء استعمال تنباکو هستند مفید باشند؛
- ۲,۶. در ابعاد جامعه، آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و ورزش می توانند منجر به رسیدن به منافع اقتصادی و اجتماعی و سلامت قابل توجهی شوند. یک سبک زندگی فعال به پیشگیری از بیماریهای قلبی، دیابتی، سرطان و چاقی کمک می کند و در نتیجه مرگهای زودرس را می کاهش دهد. علاوه بر این سبب کاهش هزینه های سلامتی، افزایش تولید کنندگی و تقویت مشارکت مدنی و انسجام اجتماعی می شود؛

۳. ماده ۳- همه ی ذی نفعان باید در ایجاد دیدگاهی راهبردی، شناسایی گزینه های سیاسی و اولویت ها مشارکت کنند

۳,۱. دیدگاه های راهبردی برای آموزش جسمانی و فعالیت جسمانی و ورزش، پیش نیازی برای ایجاد تعادل و بهینه سازی تاثیر نظرات سیاسی و اولویت ها در همه ی سطوح هستند؛

۳,۲. همه ی ذی نفعان، بویژه مقامات ملی و محلی مسئول ورزش، آموزش، جوانان، سلامت و تفریح سالم و فعال، توسعه، برنامه ریزی شهری، محیط، حمل و نقل، جنسیت و موضوعات معلولیتی و سازمانهای بین دولتی، جنبش های المپیک و پارالمپیک، سازمانهای ورزشی، نهادهای غیردولتی، جامعه تجاری، رسانه، آموزش دهندگان، متخصصین ورزشی و داوطلبان، مشارکت کنندگان و کارکنان ورزشی آنها، داوران، خانواده ها همه مسئولیت مشترکی در توسعه و پشتیبانی از آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و ورزش و سیاستگذاری های مربوطه آن دارند؛ این ذی نفعان باید فرصت اجرای این مسئولیت را داشته باشند؛

۳,۳. مقامات دولتی در همه ی سطوح، همچنین کسانی که به نفع خود کار می کنند باید اقداماتی را در راستای توسعه و پیاده سازی قوانین و مقررات، تعریف طرح های توسعه ورزشی ملی با اهدافی روشنی، و تطبیق مقیاسها برای تشویق و حمایت از آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و ورزش، شامل تدارک مواد، تامین مالی و کمکها فنی انجام دهند؛

۳,۴. استراتژی ها و سیاست های آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و ورزش باید از بخش داوطلبانه حمایت کنند تا ضامن توسعه مستمر و مشارکت آن و تقویت آزادی اجتماعی آن باشند و مشارکت این بخش را در فرهنگ دموکراتیک ترویج کنند؛

۳,۵. سرمایه گذاری پایدار در آموزش جسمانی جزء اساسی همه ی تعهدات ورزشی و آموزشی کشورها هستند و تخصیص بودجه برای تدارک برنامه های آموزش جسمانی کیفی باید محافظت شده و تقویت شوند؛

۳,۶. کشورها و شهرهایی که به میزبانی رخدادهای ورزشی بزرگ توجه دارند، باید این گزینه را در استراتژی بلند مدت خود برای آموزش جسمانی، فعالیت

- جسمانی و ورزش در نظر بگیرند تا مشارکت در فعالیت جسمانی را تقویت کنند و به بهبود اتحاد و پیوستگی کمک کنند؛
۴. ماده ۴- آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و برنامه های ورزشی باید مشوق مشارکت مادام العمر باشند
- ۴,۱. آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و برنامه های ورزشی باید طوری طراحی شوند که پاسخگوی نیازها و ویژگی های شخصی کسانی باشند که تمام عمر در این زمینه فعالیت می کنند؛
- ۴,۲. تجارب بازبهای اولیه، فعالیت های جسمانی را باید برای همه اولویت بندی شده باشند تا مبنایی برای دانش، مهارتها، برخوردها و انگیزه لازم برای حفظ مشارکت تمام عمر در فعالیت جسمانی و ورزشی ایجاد کنند؛
- ۴,۳. بعنوان تنها حوزه برنامه ریزی تحصیلی مدارس در توسعه صلاحیت ها و اعتماد در دانش آموزان در زمینه های ورزشی و فعالیت جسمانی، آموزش جسمانی مسیر فراگیری را برای مهارتها، برخوردها و دانش لازم برای فعالیت جسمانی در طول عمر و ورزش فراهم می کند؛ کلاسهای آموزش جسمانی جامعی که توسط آموزگاران ورزشی آموخته شده اند باید در همه ی رده ها و سطوح آموزشی الزامی باشند؛
- ۴,۴. آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و سیاستگذاری ورزشی و برنامه های آن باید به صورت سیستمی نظارت شوند و توسط نهادهای ملی مناسبی ارزیابی شوند تا معلوم شود که آیا این دوره ها نیازهای ذینفعان مربوطه را برآورده می کنند یا خیر؛
۵. ماده ۵. همه ی ذی نفعان باید مطمئن شوند که فعالیت های آنها از دیدگاه های اقتصادی، اجتماعی و محیطی پایدار هستند.
- ۵,۱. فراهم کنندگان آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و ورزش، در زمان برنامه ریزی و پیاده سازی و ارزیابی فعالیت هایشان باید همانند دست اندرکاران رخدادهای ورزشی توجه زیادی را به اصل پایداری، اقتصادی، اجتماعی و محیطی بودن ورزش داشته باشند؛
- ۵,۲. در حالی که مصرف رو به رشد محصولات ورزشی می توانند تاثیر مثبتی بر روی اقتصاد جهانی داشته باشد، این صنعت باید مسئولیت توسعه و یکپارچه سازی فرایندهای اجتماعی و محیط دوستانه را قبول کند؛

۵,۳. از هر گونه تاثیر منفی فعالیت های داخلی و بیرونی برای محیط باید اجتناب شود. مالکین زیرساختارهای ورزشی مسئولیت ویژه ای در پیشگیری از رفتارهای مخاطره آمیز برای تماشاگران، صدا، زباله، استفاده از مواد شیمیایی و آسیب های بالقوه دیگر به طبیعت داشته باشند؛

۵,۴. همه ی کسانی که در تحقق رخدادهای ورزشی مهم مشارکت دارند، بویژه مالکین رخداد ورزشی، مقامات دولتی، سازمانهای ورزشی، ذی نفعان تجاری و رسانه، باید با توجه به هزینه های مالی، محیطی و تاثیرات اجتماعی، این رخداد را بعنوان میراث ماندگاری برای جوامع میزبان تلقی کنند و در فعالیت های ورزشی و جسمانی مشارکت کنند؛

۶. ماده ۶- تحقیق، شواهد و ارزیابی اجزاء حتمی و لازم الجرایبی برای توسعه ی آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و ورزش هستند.

۶,۱. تصمیم گیری های سیاسی باید براساس شواهد حقیقی محکم باشند، سیاستگذاری با کیفیت خوب وابسته ی اطلاعات کیفی بالایی است که از دامنه ای از منابع از جمله تحقیقات علمی، دانش متخصصین، رسانه، مشاوره متخصصین و ارزیابی و نظارت سیاستها و برنامه های پیشین گردآوری شده اند؛

۶,۲. دولتها و ذی نفعان کلیدی دیگر باید پایه گذار تحقیقات ورزشی در حوزه آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و ورزش باشند؛ تحقیق، شواهد و ارزیابی ها باید به اندازه ای کافی باشند که بتوانند استانداردهای رفتاری را ایجاد کنند و کاربردهای نامناسب در آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و ورزش، مانند مواد مخدر غیرمجاز، تقلب و سوء استفاده های دیگر را رد کنند؛

۶,۳. گردآوری و انتشار یافته های تحقیقاتی، ارزیابی مطالعات و مستندسازی های دیگر در زمینه آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و ورزش امری حیاتی است. نتایج تحقیق علمی و ارزیابی را باید طوری منتشر کرد که سبب دسترسی به آنها شود؛

۶,۴. رسانه می تواند نقش مهمی در فراهم کردن اطلاعات و افزایش آگاهی نسبت به اهمیت اجتماعی، ارزشهای رفتاری و منافع آموزشی جسمانی، فعالیت جسمانی و ورزش ایفا کند. این امر مسئولیت برابر و فرصتی برای افزایش

- همکاری میان رسانه، جامعه علمی و ذی نفعان دیگر در زمینه مناقشات عمومی و تصمیم گیری بر سر موضوعات ورزشی به همراه دارد؛
۷. ماده ۷- تدریس، مربی گری و مدیریت آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و ورزش باید توسط کارکنان دارای صلاحیت و واجد شرایط انجام شوند.
- ۷,۱. همه ی کارکنانی که مسئولیت حرفه ای آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و ورزش را دارند باید واجد شرایط باشند و به طور مناسب آموزش دیده باشند و به توسعه تخصصی مستمر دسترسی داشته باشند؛
- ۷,۲. همه ی کارکنان آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و ورزش باید در تعداد کافی استخدام و آموزش دیده شوند تا اطمینان حاصل شود که آنها صلاحیت لازم برای پرورش و توسعه را دارند و مسئولیت ایمنی افرادی که در اختیار دارند را عهده دار هستند. کارکنانی که چنین آموزه‌هایی را دیده اند باید در حفظ وظایفی که انجام می دهند شناخت تخصصی داشته باشند؛
- ۷,۳. مربیهای داوطلب، مقامات و کارکنان ورزشی باید آموزش مناسب و نظارت متناسبی دریافت کرده باشند تا بتوانند کارکردهای ضروری خود را اجرا کنند، مشارکت افزوده را تسهیل بخشند، ضامن توسعه مشارکت و ایمنی باشند و مشارکت وسیع در فرایندهای آزاد و حیات اجتماعی را تقویت کنند؛
- ۷,۴. فرصتهای ویژه برای آموزش مناسب و همگانی در میان تمامی سطوح مشارکت کنندگان باید به شکل وسیعی در دسترس باشند؛
۸. ماده ۸- فضاهای ایمن و کافی، تاسیسات و تجهیزات برای آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و ورزش کیفی ضروری اند
- ۸,۱. فضاهای ایمن و کافی، تاسیسات، تجهیزات و گزینه های پوشاک باید فراهم شده و حفظ شوند تا پاسخگوی نیازهای مشارکت کنندگان در آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و ورزش در گروه های فرهنگی مختلف با نیازهای مختلف در مناطق متفاوت، با جنیست، نژاد و معلولیت های متفاوت برآورده شوند؛
- ۸,۲. مقامات دولتی، سازمانهای ورزشی، مدارس و نهادهایی که مدیریت تاسیسات در همه ی سطوح را دارند باید با هم کار کنند تا استفاده از این تاسیسات و تجهیزات برای آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و ورزش را طراحی، فراهم و بهینه سازی کنند و فرصتها و شرایط محیط طبیعی را مورد توجه قرار دهند؛

- ۸,۳ مکانهای کاری عمومی و خصوصی باید فرصتهایی را برای فعالیت های جسمانی و ورزش ایجاد کنند و امکانات و کارکنان و انگیزه هایی را در دسترس همه ی کارکنان در همه ی طوح قرار دهند و در سلامت آنها مشارکت کنند و نتیجه لازم را به دست آورند؛
- ۸,۴ به منظور پشتیبانی، توسعه و حفظ سبک زندگی سالم و فعال برای شهروندان، مقامات دولتی باید فرصتهایی را برای فعالیت جسمانی و ورزش در برنامه ریزی حمل و نقل شهری و روستایی ایجاد کنند؛
- ۸,۵ مسئولین مربوطه و مالکین زیرساختارهای ورزشی در زمان ساخت، نگهداری و استفاده از تاسیسات و فضاهای عمومی برای آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و ورزش باید تلاش کنند تا انرژی و بهره وری منابع را بیشینه سازی کنند و تاثیرات معکوس بر روی محیط طبیعی را به حداقل برسانند؛
۹. ماده ۹- ایمنی و مدیریت ریسک، شرایط لازم برای تدارک شرایط کیفی هستند
- ۹,۱ آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و ورزش باید در محیطی سالم روی دهند تا از کرامت، حقوق و سلامت همه ی شرکت کنندگان محافظت شود. فرایندها و رخدادهایی که ایمنی را به چالش می کشند و یا با خطر نامناسبی همراه هستند، با یکپارچگی و منافع بالقوه آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و ورزش ناسازگارند؛
- ۹,۲ ایمنی و مدیریت ریسک نیازمند این است که همه ی ذی نفعان در جستجوی رهایی از آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی، ورزش و تمرین هایی باشند که به شرکت کنندگان در این تمرین ها ضرر می رسانند، بویژه آسیب پذیرترین گروه های اجتماعی مانند کودکان و جوانان و افراد مسن و زنان و معلولین را در خطر می گذارد. تمرین های مضر شامل تبعیض، نژادپرستی، همجنسگراهراسی، اعتیاد، دستکاری و محرومیت از آموزش، تمرین زیاد کودکان، بهره برداری جنسی، قاچاق و خشونت می شوند؛
- ۹,۳ آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و ورزش می توانند ابزار قدرتمندی برای پیشگیری از پدیده جهانی خشونت جنسیتی باشند و ریشه های آن، بویژه نابرابری جنسیتی، هنجارهای اجتماعی مضر و نمونه های اولیه ی جنسیتی را مورد توجه قرار دهند؛

۹,۴. این موضوع اهمیت دارد که همه ی ذی نفعان در آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و ورزش، شامل شرکت کنندگان، مدیران، معلمان و والدین نسبت به خطرات بالقوه، بویژه برای کودکان در استفاده نامناسب از روشهای آموزشی و مسابقات و فشارهای روانی آگاه باشند؛

۱۰,۱- ماده ۱۰- حفاظت و ترویج یکپارچگی و ارزشهای رفتاری مربوط به آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و ورزش باید موضوع مورد توجه همیشگی برای همه باشد.

۱۰,۱. همه ی اشکال آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و ورزش باید در برابر سوء استفاده محافظت شوند. پدیده هایی مانند خشونت، قاچاق، بهره برداری سیاسی، فساد و دستکاری رقابتهای ورزشی، اعتبار و اتحاد فعالیت ورزشی، آموزش ورزشی و ورزش را به خطر می اندازند و توابع کارکردی سلامتی و پرورشی آموزشی آنها را به چالش می کشند و افراد مسئول مانند داوران، مالکان حقوق ورزشی، رسانه و سازمانهای غیردولتی، دلالتان شرط بندی کننده، رسانه و سازمانها و نهادهای غیردولتی، مدیران، آموزش دهندگان، خانواده ها، متخصصین درمانی ذی نفعان دیگر را تحت تاثیر قرار می دهند، این افراد باید در اطمینان از پاسخ و واکنشی هماهنگ به این تهدیدها همکاری کنند؛

۱۰,۲. برای مواجهه با تاثیرات مضر قاچاق باید هر تلاشی را انجام داد و از توانایی های روانی، جسمانی و اجتماعی و سلامت شرکت کنندگان محافظت کرد و قوانین بازی دوستانه و رقابتهای دوستانه را رعایت کرد. قوانین ضد قاچاق جهانی باید در همه ی سطوح عملکردی و توسط همه ی مقامات ملی و بین المللی پیاده سازی شوند؛

۱۰,۳. دستکاری رقابتهای ورزشی سبب به چالش کشیده شدن ارزشهای اصلی ورزش می شود. این فرایند همراه با شرط بندی ها، دستکاری رقابتهای ورزشی فرصتهای عظیمی را برای جرم های سازمان یافته بین الملل ایجاد می کند. مقیاس های موثری را باید به کار برد تا همکاری های ملی و بین المللی را در برابر دستکاری رقابت ها تقویت کرد؛

۱۰,۴. همه ی سازمانها و نهادهایی که با آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و ورزش سروکار دارند باید اصول مدیریت درست را پیاده سازی کنند. این اصول شامل

- رویه های شفاف و دموکراتیک برای انتخابات و تصمیم گیری، مشاوره های عادی با گروه های ذی نفع، قوانین و شرایط روشت برای توزیع دوباره سرمایه ها و الزام شدید اصول در زمینه شفاف سازی و مسئولیت پذیری هستند؛
- ۱۰,۵. هرکارفرمایی که در زمینه آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و ورزش و یا حوزه های مربوطه کار می کند باید توجه زیادی را معطوف سلامت کارکنان و ورزشکاران حرفه ای خود کند. قراردادهای کاری بین المللی و حقوق اولیه ی بشر باید مورد احترام قرار گیرند تا مانع از کار کودکان و قاچاق انسان شوند؛
- ۱۰,۶. به منظور کاهش خطر فساد و افراط مربوط به رخدادهای مهم ورزشی، مالکین رخدادهای، مقامات دولتی و ذی نفعان دیگر باید برای پیشینه سازی شفاف سازی، دوستانه بودن و برنامه ریزی و میزبانی این رخدادهای اقداماتی را انجام دهند.
- ۱۰,۷. مقامات دولتی که در موضوعات تامین مالی، مواد و یا پشتیبانی های دیگر فراهم کنندگان آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و ورزش مشارکت دارند، این حق و همچنین وظیفه را دارند که افرادی را که از منابع تامین شده به نفع جامعه استفاده می کنند مورد نظارت و بازرسی قرار دهند.
- ۱۰,۸. مقامات دولتی باید اطمینان یابند که آزادی انجمن ها و سازمانهای ورزشی مورد احترام است و هیچ محدودیتی بر روی تمرین آنها اعمال نشده است. همه ی ذی نفعان باید بدانند که سازمانهای ورزشی که در فضای استقلال با احترام به استقرار آزادانه و نظارت بر قوانین و رقابتهای ورزشی کار می کنند، باید ساختار و حاکمیت سازمانهای خود را تعیین کنند و انتخاباتی آزادانه را بدون هیچ تاثیر خارجی برپا کنند. این استقلال ورزشی در معرض تطبیق با اصول کلی و استانداردهای بین المللی در مدیریت خوب است؛
- ۱۰,۹. از مقامات دولتی و سازمانهای ورزشی مشارکت یافته برای کسب همکاری با احترام برابر و کمینه سازی خطر تعارض خواسته شده است تا کارکردهای مربوطه خود، حقوق قانونی و مسئولیت ها در آموزش جسمانی و فعالیت جسمانی و ورزش را به شکل شفاف تعریف کنند؛
- ۱۰,۱۰. برنامه های پیشگیرانه ای که شامل آموزش ارزش محور و اجزاء اطلاعاتی هستند حیاتی اند. این برنامه ها باید دیدگاههای مثبت را نسبت به منع دوپینگ و همچنین دیدگاههای منفی را نسبت به دستکاری، فساد و

بدرفتاری و سوء اداره و بهره برداری نادرست ترویج کنند و همه ی نهادهای مشارکت یافته باید در این فرایند همکاری کنند؛

۱۰،۱۱. مقامات دلتی و سازمانهای ورزشی باید رسانه ها را تشویق کنند تا یکپارچگی آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و ورزش را ترویج و از آن محافظت کنند. رسانه ها دعوت شده اند تا نقش خود را بعنوان ناظرین مستقل رخدادهای کامل کنند، سازمانها و ذی نفعان منافع عمومی، خطرات و ارزشهای آموزشی آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و ورزش را با کمک رسانه برای همه اطلاع رسانی می کنند؛

۱۱. ماده ۱۱- آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و ورزش می توانند نقش مهمی در تحقق توسعه، صلح و اهداف بعد از تعارض و مصیبتها و بلایا ایفا کنند.

۱۱،۱. ورزش برای توسعه و مقدمات صلح آمیز باید با هدف رفع فقر و تقویت دموکراسی، حقوق بشر، امنیت، ایجاد فرهنگ صلح و منع خشونت، گفتمان و حل تعارضات، ایجاد تعادل و تاب آوری، مشمولیت اجتماعی، برابری جنسیتی، اجرای قانون، ثبات پذیری، آگاهی محیطی، سلامت، آموزش و نقش جامعه ی مدنی باشد؛

۱۱،۲. ترویج و بکارگیری ورزش در راستای توسعه و اقدامات صلح آمیز برای پشتیبانی از پیشگیری از اختلافات، حل اختلاف و شرایط پس از آن و مداخلات پس از بلایا، ایجاد جامعه، اتحاد ملی و تلاشهای دیگری که در کارکرد موثر جامعه مدنی و اهداف توسعه گرانه ی بین المللی مشارکت دارند؛

۱۱،۳. ورزش باید برای توسعه و مقدمات صلح آمیز بوده و فراگیر باشد و شامل هرکسی در هر فرهنگ، جنسیت، نژاد، سن و یا حساسیت ها و معلولیت ها شده و با مکانیزمهای نظارتی و ارزیابی قوی همراه باشد. این مکانیزمها باید مالکیت محلی پروژه ها را حمایت کنند و اصول پایداری و یکپارچگی را مانند هر اصل دیگری در آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و ورزشی رعایت و ترویج کنند؛

۱۲. ماده ۱۲- همکاری بین المللی یک پیش نیاز برای کسب دامنه و تاثیر آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و ورزش است.

- ۱۲,۱. با همکاری بین المللی و مشارکت ها، همه ی ذی نفعان باید آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و ورزش را در خدمت توسعه، صلح، انسجام و دوستی در میان افراد، جوامع و ملتها قرار دهند؛
- ۱۲,۲. همکاری بین المللی و مشارکت ها را باید برای دفاع موثر در سطوح ملی، محلی و بین المللی و در مشارکت های مهم در آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و ورزش و توسعه اقتصادی اجتماعی به کار برد و در عین حال تحقیقات و شواهد مربوطه را پشتیبانی کرد و به اشتراک گذارد؛
- ۱۲,۳. همکاری بین المللی و شراکتها در میان مقامات دولتی، سازمانهای ورزشی و سازمانهای غیردولتی دیگر برای کاهش نابرابری های موجود در میان کشورها در آموزش جسمانی، فعالیت جسمانی و ورزش حیاتی هستند. این امر را می توان با تبادل فرایندهای آموزش خوب و برنامه های آموزشی، توسعه ظرفیت ها، مدافعه به دست آورد، این ها شاخص هایی هستند که همراه با ابزارهای ارزیابی و نظارت دیگر و براساس اصول جهانی در منشور حاضر درج شده اند؛